

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

Şair Ali Özdoğan

NESİRLİ ARUZ

Söyle cânâ ne imiş bize fikdân ü firak
Şöyle fıktanına bak beri gel haykırarak
Amma firkat ne demek, olamaz vaslı ırak
Mezcedüp yandı gönül nicedür kavrularak
Fâilün müfteilün feilün müfteilün

ACABA...

Bilirim sormayacak aşk ile hûn-dîde midir
Acabâ aşka düşenler yine âsûde midir
Sanıyor bitmeyecek neşve-i sevdâ demidir
Acaba aşka düşenler yine âsûde midir
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

USTASIZ OLMAZ İĞNE

Ustasız olmaz ki iğne göz kulak olsun duyu
Hakkı inkâr etme haydi bak bu huy küffar huyu
Tez biter hep bir rüyada sanki insan gel ayıl
Affeder Rahman'a dön ve tövbe et dök göz suyu
Fâilâtün fâilâtü fâilâtün fâilün

AH MECAZ AH!..

Hülyâ-yı visâlin ile bir lahza avunsam
Cânâ seni sevmekle harab kalbimi sunsam
Yandım ne olur âteşi aşkınla cünûnsam
Cânâ seni sevmekle harab kalbimi sunsam
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ZANNETME

Zannetme şu âşığa zâr ü bârını yüktür
Aşk nîmetidir ona Hakk teâla büyüktür
Bin yâresi varsa da yâre boynu büküktür
Aşk nîmetidir ona Hakk teâla büyüktür
Mefûlü mefâaletün mefâaletün fâ

ÂSUDE GÖNÜL

Âsûde gönül şimdi nedir bâis-i zarın
Bir gonca-i rânâda mısın misl-i hezârın
Ah yârelerin hûn ediyor dehşeti hârın
Bir gonca-i rânâda mısın misli hezârın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞK NE DEMEK?

Bin cevri ile sen ağlatarak halimi sordun
Ah söyle güzel aşk ne demek sen neye yordun
Güz mevsimidir bir de bahar yaz sanıyordun
Anlat a güzel aşk ne demek sen neye yordun
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜLDE TALAN

Elbette kutlu olsun senin de gecen
Benzer mi tavr ü hâlin dilinde yalan
Menfaatin hevân'çün sözünle hecen
Kalbinde fani dünya gönülde talan
Mefûlü fâilâtün mefâiletün

DUA

Ne dehşet zemandır bu nefse râm olup battık
Îlâhî meded eyle rûha can veren sensin
O hikmetli Kuran'ı az bedel alıp sattık
Günah içre terketme çâre gösteren sensin
Feûlün mefâîlü fâilün mefâîlün

EY NAZLI GÖNÜL

Ey nazlı gönül bülbül-i şeydâ gibi kuşsun
Sevdin mi nedir coşkuların cûş u huruşsun
Nimet bilirim aşka düşen aşkla tutuşsun
Sevdin mi nedir coşkuların cûş u huruşsun
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞK-I MECÂZÎ

Mehtapla kamer misli simâ vardı o akşam
Bir tatlı nigâh aşka imâ vardı o akşam
Çırpındı gönül bin heyecan sardı o akşam
Ah sanki sitemkâr bi vefâ vardı o akşam
Bir tatlı nigâh aşka imâ vardı o akşam
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SORULAR

Yahu susmaz sus desem rûhumda gizli sese
Kim mişim nerden mişim kimden sorar nefese
Hem kimin mahlukuyum kim gönderir bura ne
Sanki kervan mislidür durmaz göçer sıra ne
Der ki binler fabrikam var şol bedende benim
Her birinden bî haber durmaz yürür bedenim
Çağdaşım ben çağdaşım câhil desem mi durup
Düş içinden ölmeyen dünya hayâli kurup
Fâilâtün fâilün müstefilün feilün

BEDENDİR ÖLEN

İtiraz eyler şu rûhum der ki; bedendür ölen
Şüphe yok Rab dâvetinden mülk-i bekâdan gelen
Ko' sınıanmak'çün verilmiş câna libas eskisün
Gel hazırlan tek kelamdan cennete koymuş şölen
Fâilâtün fâilâtün müfteilün fâilün

REZİL

Ah ne ibret üç kuruşluk akçe gördü oldu râm
Şol rezil'çün gösteren dâhil rezildür ihtirâm
Öldürüp vicdânı gâfil nefsi koymuş tâ başa
Hakk selâmdan kaçma ammâ kaç yanından uz yaşa
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

KÖKSÜZ MÜYÜM?

Köksüz müyüm tanınmaz dil ü ecdadım bana
Niçün unutturulmuş ceddimi yâdım bana
Hâlîm frenke benzer gizli evrâdım bana
Heyhat işittirilmez kendi feryâdım bana
Müstefiün feûlün Fâilâtün fâilün

RUH

Kuş misâli hapse konmuş cânı kaçırmaz beden
Yahu sormuyor da insan ruh ne ki ölmez neden
Hem şu mevte dâhi düşman sırrı nedür bilmeden
Gülse bâri bilse mânâ vakti gelip ölmeden
Fâilâtü fâilâtün müfteilün fâilün

CENNET DEYU

Çeşmimiz der eşk saçub sussa dil-i lâlimiz
Aşk elinden pür harâb şol melal-i hâlîmiz
Vermeyiz kıymet bu dâr olmayub hayalimiz
Bekleriz cennet deyû gün çeker leyâlîmiz
Fâilâtün fâilün fâilâtü fâilün

ZİKREDEN KİM?

Hû deyûben zikreden kim kâinat zâkîr görüb
Zemmederler gör harâbât ehli der hâkir görüb
Kıl basîret şol nazârün zâyolmasun Hakk için
Sen de iz'an eyle ey can zâkir ü şâkir görüb
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

EMİRBER NEFER

Zikrider Allah deyûben cev v ü semâ zerreler
Gel temâşa eyle derler misl-i emirber nefer
Nerdesin ey çeşm ü dîl hey sen de katıl bir sefer
Gel temâşa eyle gel bak hepsi emirber nefer
Fâilâtün fâilâtün müfteilün fâilün

GÖNÜL

Sen de inler sen de ağlar sen de çağlarsın gönül
Kim demiş ah aşka düşmez hem giriftarsın gönül
Gül misalsin yâreler hâr yar gelip sarsın gönül
Kim demiş ah aşka düşmez hem giriftarsın gönül
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GÖZLER YOLUNU BEKLER

Rûhumda kanıyorken firâkınla yâreler
Gözler yolunu bekler ümîd içre çareler
Mecnûn gibi bıraktın gülermiş avâraler
Gözler yolunu bekler ümîd içre çareler
Mefûlü feilâtün feûlün mefâilün

ÖZGÜR YAŞAYACAKMIŞ!..

Özgür yaşayacakmış beyân eyledi âdem
Her bir nefesi Hû der değıştirse ya mâdem
Kurtarsa da kabirden nedür toprağa koşmak
Rûh u bedeni âşık diler Rabbe kavuşmak
Ah kendini mi bilmez şu haliyle ne âciz

Küstahlığı mı seçmiş çekişgen dili tâciz
Mefûlü feilâtün feûlün feilâtün

SİTEMLER

Severek yârelenir yine yâr der aratır
Nice bekler şu gönül bilemez kimse hatır
Kanatır rûhumu hep o sitemler kanatır
Nice bekler şu gönül bilemez kimse hatır
Feilâtün feilün Feilâtün feilün

YANILTMA BENİ

Yâhû dilinde bekâ yer toplanur rüfekâ
Pür afiyet şürekâ durdur yaniltma beni
Elbet önümde cefâ tehlûke çok bu defa
Ammâ ya zevk u safâ durdur yaniltma beni
Vallahi içte kusur söylendi onca küsür
Artar şu kir ü püsür durdur yaniltma beni
Zannetme küfre prim elbet eleştiririm
Yanmış içim ki derim durdur yaniltma beni
Müstefilün feilün müstefilün feilün

SEN SEV

Varsın bin bir sitemle cevredip çatsın kaşı
Sen sev gönlüm bırakma gülistandan gül taşı
Ah firkat var unutma hûn olur çeşmin yaşı
Sen sev gönlüm bırakma o gülzardan gül taşı
Mefûlün fâilâtü fâilâtün fâilün

İLÂHÎ

Kırdığım kalpler için tövbe estağfirullah
Bilmeden dünyâ niçün tövbe estağfirullah
Hepsi fânî iş güç'ün tövbe estağfirullah
Yâ ilâhî af derim tövbe estağfirullah
Ah kapındır son yerim tövbe estağfirullah
Sen Rahimsin hem Kerim tövbe estağfirullah
Fâilâtün fâilün fâilâtün feûlün

KIRIK KALPLİ ARUZ

Sus sorma sakın hâlimi hiç, sen de bırak git
Git ey bi vefâ durma yakın, durma ırak git
İncindi gönül sen de kırıl, hıçkırarak git
Git ey bi vefâ durma yakın, durma ırak git
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ÖMRÜM

Vallahi anlamadım ben nasıl geçti
Rüzgar misâli uçup kaçtı ömrüm hey
Fânîde kâm arayan iftirâk seçti
Sermest mi hüzne kucak açtı ömrüm hey
Müstefilün feilâtün mefâîlün

SEN

Değmez ki gönül değmez yâhu değil Hû de sen
Eğmez o başın eğmez nefse eman verme sen
Vallahi kalan yoktur bâd-ı firaktır esen
Eğmez o başın eğmez nefse eman verme sen
Mefûlü mefâîlün müfteilün fâilün

SÖYLE

Ruhumun aks-i sadâsı câna berceste midir
Söyle nâyî bana aşkı bezmi eleste midir

Seste nâyinde nefeste tende kâfeste midir
Söyle nâyî bana aşkı bezmi elestte midir
Fâilün müfteilün mefâilün müfteilün

RUHUMA YARSIN

Bana dünyâları versen veremem bende seni
Severim rûhuma yarsın nideyim tende seni
Tutarım solmayacak sîne-i gülşende seni
Severim rûhuma yarsın nideyim tende seni
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

SERAB-I AŞK

Bir serâb-ı aşka düştüm ağlasın gülzar bana
Sor hezârı nerde ey gül sanki ağyar yar bana
Geldi sonbahârı ömrün gûlizârım har bana
Sor hezârı nerde ey gül sanki ağyar yar bana
Fâilâtü fâilâtün fâilâtün fâilün

BAHARIN İFTİRAKI

Bir sararmış yaprağından farkımız yoktur güzün
Bin hazan var her bahârın iftirâkından bize
Damlıyor kan ruhumuzdan geçmiyor aslâ hüzün
Ağlıyor Leylâ-yı Mecnun geçti çâkından bize
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilâtün

GEL IRAK DUR

Bak düşürmez şol dilinden Hakk'a dâir ismeti
Dil hamiyet perdesinden hû deyû taksim eder
Ah gariptür fırkasından geldi dünya kısmeti
Gel irak dur âleminden kalbi zer ü sim eder
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

RUZ-U MAHŞERLİ ARUZ

Bin adetten sanki çoktur hem tanınmaz sureti
Gizlenen sırtlanla eştür şol siyâset sîreti
Burda tercihtür adâlet devreder cem'î hesab
Zanneder yok pis hevâsından unutmuş ahreti
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

RUZ-U MAHŞERLİ ARUZ

Önce fırka sonra hırka buna kaldı memleket
Çözdü derdi şal desenli kravat siyah ceket
Menfaat deyip de taptı kimi gark olup güce
Başta örtü benzetildi deve misli hörgüce
Sağcı oldu solcu oldu kimi kandırır bizi
Gel kaçırma ey ahâli görünür haram izi
Fâilâtü fâilâtü feilâtü fâilün

BİZE LAYIK BU DEĞİL

Ne felaket ne helâket ne cehalet vü cehil
Şu asil millete cevr et ama fırkanda eğil
Ne yazık amir ü memur okumuş âlime bak
Döne rakkâse misali bize lâyıık bu değil
Feilatün feilatün feilatün feilün

MUZDARİP OLDU MİLLET

Muzaaf bir zaaftan muzdarip oldu millet
Kusurundan habersiz sanki rûhunda illet
Yetişir iltimâslar nâra dâvet temaslar
Çeke ukbâda yaslar kim elinden bu zillet
Feilâtün feülün Fâilâtün feülün

BU MUAMMA ÇÖZÜLÜR SANMA

Kimi şâd oldu sevip kimi feryad ediyor
Kimi hasretle garip duramaz yâd ediyor
Çözülür sanma sakın bu muammâ nicedir
Sonu firkat ü firâk ne karanlık gecedir
Feilâtün feilün Feilâtün feilün

SERAB-I AŞK

Hani sen o gûl-i rânâ beni bin derde salan
O yalan ümîd-i aşktan şu gönül oldu talan
Soramam ki sevgimizden soramam arda kalan
O yalan serâb-ı aşktan oyalan sen oyalan
Mütefâilün feülün feilâtün feilün

SÖYLE CÂNÂ

Ne zaman geçip şifâyâb olacak yârelerim
Soramam ki söyle cânâ tükenir çârelerim
Nicedir ümîdi aşkın ne derindir ne derin
Soramam ki söyle cânâ tükenir çârelerim
Mütefâilün feülün feilâtün feilün

NE ÇIKAR

Ne çıkar derûnu dîlden ne hatırlar bi vefâ
Bilirim ki kıymetim yok nice çeksem de cefâ
Geçiyor zamânı aşkın esefâ vâ esefâ
Bilirim ki kıymetim yok nice çeksem de cefâ
Mütefâilün feülün feilâtün feilün

BİLMEZ HEKİM

Yârem geçmedi cânâ firkatî bilmez hekim
Ağlatsan beni duymaz gözyaşı silmez hekim
Sevdâ darbını saymaz kalbe eğilmez hekim
Ağlatsan beni duymaz gözyaşı silmez hekim
Mefûlün feilâtün müfteilün fâilün

SANAL ÖMÜR

Ah bilseydi o andır elde sanal bir ömür
Çok sanmış da savurmuş elmasa almış kömür
Beklermiydi ki heyhât vâki olan emr-i hak
Sen zâyetme hayattan ahreti iz'âna bak
Mefûlün feilâtün müfteilün fâilün

SENSİZ

Vuslat ümidiyle hâlâ benimlesin unutmam ki
Sensiz dü çeşimde yaşlar akar hüznle tutmam ki
Sînem hayâlinle yalnız uyutmadım uyutmam ki
Sensiz dü çeşimde yaşlar akar hüznle tutmam ki
Mefûlü mustefilâtün mefâilün mefâilün

ÖMRÜM

Sen yanma dünyâ deyûben şarâb-ı zevk serâb oldu
Sermest ü mest geçti ömrüm hevâsı ızdırab oldu
Vermez idüm zerre vârim ne vâr hârab turâb oldu
Sermest ü mest geçti ömrüm hevâsı ızdırab oldu
Mefûlü Müstefilâtün mefâilün mefâilün

GONCA-İ RANA

Etvârını saklar gibi ol gonca-i rânâ
Ah kıldı nazar dertli hezar aşk ile ânâ
Durmaz mı zaman girmese şol devr-i revâna
Gel sen de gönül gül ile ver aşkına mânâ

Gül sen de gönül gül ile ver aşkına mânâ

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

TELLER Mİ AVAZ EYLEDİ

Teller mi avâz eyledi sînemde mi feryâd

Sazkâr ü hicazkâr ü nevâ çınladı heyhât

Hep yad ü kerem yâd-ı şirin yâd ile ferhâd

Sazkâr ü hicazkâr ü nevâ çınladı heyhât

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SEDA YELİSİN

Sevdâ yelisin bâd-ı sabâdır rûhuma aşkın

Taşkın şu gönül aşk ile coşmuş sel gibi taşkın

Cevrin de güzel nâz ü tegâfûl etmedi şaşkın

Taşkın şu gönül aşk ile coşmuş sel gibi taşkın

Müstefilü Müstefilü müstefîlün feûlün